

תת"ע 11814/05/20 - רון סילה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11814-05-20 מדינת ישראל נ' סילה
תיק חיצוני: 90514445452

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקשת	רון סילה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 28.6.2020.

המבקשת קיבלה דו"ח מהירות מסוג הזמנה לדין המייחס לה עבירה של נהיגה במהירות מעל למותר בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 באמצעות מצלמת מהירות מסוג א/3 ביום 11.10.2019.

ביום הדיון לא התייצבה המבקשת בבית המשפט, ומשכך נשפטה בהעדרה ונגזרו עליה פסילה של 30 ימים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקשת

המבקשת טענה כי לא קיבלה לידיה הודעה בדבר דואר רשום והזמנה לדין בעניינה.

לטענת המבקשת, מעיון בפרוטוקול הדיון בו נשפטה בהיעדרה עולה כי התובע הציג בפני בית המשפט אישור מסירה ממנו עולה כי דבר הדואר "נמסר ליעדו", אולם מעיון באישור המסירה המצוי בתיק צוין כי דבר הדואר לא נמסר למבקשת תוך ציון הסיבה "לא ידוע במען". לטענתה, מאישור המסירה ניתן ללמוד כי דבר הדואר לא הגיע לידיה של המבקשת והדואר אף לא הותיר למבקשת הודעה במענה, ולכן לא בוצעה המצאה כדין ונגרם לה עיוות דין.

המבקשת הוסיפה כי מיד לאחר שנודע לה אודות פסק הדין שניתן כנגדה בהיעדרה, פנתה מיד וללא שיהוי למשרדו של בא-כוחה על מנת שייצג אותה בבקשה הנוכחית.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי ההזמנה לדין נשלחה לכתובתה המעודכנת של המבקשת כפי שהופיעה במערכות המשטרתיות ובמשרד הפנים, משכך אין לה אלא להלין על עצמה.

המשיבה הוסיפה וטענה כי גזר הדין שהושת על המבקשת הינו סביר ואינו חורג ממתחם הענישה הנוהג, ומכאן שלא מתקיים גם עיוות דין בעניינה של המבקשת.

דין

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דין בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסינ נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגיונות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשמת

המבקשת טענה כי לא קיבלה הודעה או זימון לדיון שנקבע בעניינה.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 כי:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

דהיינו אם הוכיחה המאשימה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל הנאשמת מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, מיום 21.5.17, עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל**, מיום 25.4.18 ורע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל**, מיום 20.1.15).

על-פי אישור המסירה, שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדיון שנקבע ליום 28.6.2020 נשלחה לכתובתה הרשומה של המבקשת במשרד הפנים וחזרה בציון ההערה "לא ידוע במען" בתאריך 1.3.2020.

בעניין זה קבע כב' השופט כדורי בעפ"ת 47166-01-20 **רשק נ' מדינת ישראל** מיום 12.5.2020 כי:

"כעולה מאישור המסירה בתיק בית המשפט קמא הודעת הקנס נשלחה למערער והושבה על ידי דואר ישראל בציון "לא ידוע". המערער מאשר כי הודעת הקנס נשלחה לכתובתו הרשומה. במצב דברים זה, על מנת להרים את הנטל ולהוכיח כי הודעת הקנס לא הומצאה לו בנסיבות שאינן תלויות בו, היה עליו להראות כי דברי דואר מתקבלים על ידו בכתובת האמורה, כך שהכיתוב הנ"ל על גבי אישור המסירה על גבי אישור המסירה שגוי".

במקרה שבפניי המבקשת לא טענה כי הכתובת המצוינת באישור המסירה איננה כתובתה הרשומה, וכן לא הוכיחה כי לא קיבלה את דבר הדואר בנסיבות שאינן תלויות בה.

לפיכך אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקשת כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (24.4.2018)).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** מיום 27.5.2018).

במקרה שבפניי המבקשת לא העלתה כל טענה באשר לחשש לעיוות דין שעלול להיגרם לה זולת טענותיה בנוגע לאישור המסירה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט' אב תש"פ, 30 יולי 2020, בהעדר הצדדים.

